

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. P. Melichera v právnej veci žalobcu: **I. C.**, bytom D. č. 2, Z. M., zastúpeného *Mgr. P. C.*, bytom D. č. 2, Z. M., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre**, so sídlom Kalvárska č. 2, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-85/DI-SK-2008 zo dňa 6. augusta 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/109/2008-46 zo dňa 24. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/109/2008-46 zo dňa 24. februára 2009, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-85/DI-SK-2008 zo dňa 6. augusta 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu

prvostupňového správneho orgánu – Okresného riaditeľstva Policajného zboru N., Okresného dopravného inšpektorátu v Z. M. č.p.: ORP-146/DI-ZM-SK-08 zo dňa 30. apríla 2008, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platom znení (ďalej len „zákon o priestupkoch“), za ktorý mu bola uložená pokuta 3000 Sk. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi jednoznačne preukázané, keď v dôvodoch svojho rozhodnutia sa žalovaný logicky a vecne správne vysporiadal s jednotlivými námietkami žalobcu uvádzanými v podanom odvolaní. Ku tvrdeniu žalobcu ohľadne spochybňovania výsledku vykonanej dychovej skúšky krajský súd uviedol, že dychová skúška bola robená prístrojom, ktorý mal riadny certifikát o overení vystavený Slovenským metrologickým ústavom v Bratislave dňa 6. septembra 2007, pričom overenie tohto prístroja platilo do 7. marca 2008, teda nepochybne i v čase, keď žalobca dychovú skúšku týmto prístrojom vykonal. Žalobcovou námietkou o zaujatosti členov policajnej hliadky a správnych orgánov sa súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nemohol zaoberať, keď bolo právom a povinnosťou žalobcu ako účastníka priestupkového konania, aby prípadné skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnancov správneho orgánu oznámil správnomu orgánu a to s poukazom na ust. § 10 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“).

Proti rozsudku krajského súdu žalobca podal odvolanie, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Namietal, že z ust. § 1 ods. 2, 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) vyplýva, že chodník nie je súčasťou cestného telesa. Zdôraznil, že žalobca jazdil po chodníku, ktorý je oddelený od cestného telesa asi 3 metre širokým zeleným pásom s vyvýšenými obrubami. Ďalej poukázal na ust. § 2 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, z ktorého žalobca vyvodil záver, že účastníkom cestnej premávky je osoba zúčastňujúca sa cestnej premávky, teda pohybujúca sa po cestnom telese a používajúca cestnú komunikáciu. Na základe uvedeného žalobca namietal skutočnosť, že bol vyzvaný príslušníkmi policajného zboru na vykonanie dychovej skúšky, aj keď nebol účastníkom cestnej premávky. Tiež poukázal na ust. § 8 ods. 3 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a podľa znenia ktorého

súčasťami miestnych komunikácií sú aj priľahlé chodníky, pričom však podľa názoru žalobcu v tejto časti je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách, keď z uvedenej úpravy vyplýva, že cestné teleso nezahŕňa chodníky. Z týchto dôvodov žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol podané odvolanie zamietnuť ako nedôvodné. Vzhľadom na to, že žalobca vo svojom odvolaní uvádza tie isté skutočnosti, ktoré uviedol v žalobe, poukázal na obsah svojho stanoviska, ktoré bolo zaslané krajskému súdu k žalobe s tým, že v prejednávanvej veci bol dostatočne a správne zistený skutkový stav a orgány, ktoré konali vo veci postupovali v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. februára 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru N., Okresného dopravného inšpektorátu v Z. M. č. KRP-85/DI-SK-2008 zo dňa 6. augusta 2008. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že dňa 9. januára 2008 žalobca jazdiaci na bicykli na Továrenskej ulici v Z. M., teda ako vodič nemotorového vozidla, bol kontrolovaný hliadkou policajného zboru, pričom bolo vyšetrením na zistenie alkoholu preukázané, že žalobca jazdil pod vplyvom alkoholu. Vyšetrenie bolo vykonané elektronickým meračom typu Alcotest 7410 ARFM evidenčné č. 0176, ktorým bola nameraná hodnota 0,57 mg/l. O uvedenom bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,

v ktorej sa uvádza, že žalobca ako vodič vozidla bol poučený o spôsobe vykonania dychovej skúšky elektronickým prístrojom a o práve požiadať o odber krvi, o ktorý však žalobca nežiadal. Súčasne bol žalobca poučený v zmysle § 56 ods. 2 zákona o priestupkoch, čo svojím podpisom potvrdil. Opísaným konaním porušil povinnosť uvedenú v § 4 ods. 3 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi preukázané tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to správou o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 9. januára 2008, záznamom o podaní vysvetlenia stržm. P. L. zo dňa 12. júna 2008, záznamom o podaní vysvetlenia nstržm. Bc. M. D. zo dňa 12. júna 2008, evidenčnou kartou č. ORP-37/DI-ZM-SK-07-I zo dňa 9. januára 2008, zápisom o dychovej skúške zo dňa 9. januára 2008, úradným záznamom spísaným nstržm. Bc. M. D. dňa 9. januára 2008, úradným záznamom spísaným stržm. P. L., zápisnicou z ústneho pojednávania zo dňa 30. apríla 2008.

Je teda zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

Podľa odvolacieho súdu krajský súd sa dôvodne stotožnil so závermi žalovaného, ktorý považoval odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu o priestupku za nespôsobilé spochybniť skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu.

Odvolaacia námietka žalobcu, že chodník nie je súčasťou cestného telesa je neodôvodnená, nakoľko v zmysle ust. § 8 ods. 3 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) súčasťami miestnych komunikácií sú aj príslahlé chodníky.

Napokon žalobca namietal, že nebol účastníkom cestnej premávky. Táto námietka je irelevantná, nakoľko v zmysle ust. § 2 písm. aj/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách sa rozumie účastníkom cestnej premávky osoba, ktorá sa zúčastňuje na cestnej premávke, najmä vodič, pričom vodičom sa rozumie osoba, ktorá vedie motorové vozidlo alebo nemotorové vozidlo alebo električku (§ 2 písm. ak/ citovaného zákona). Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu jednoznačné, že cyklista je vodičom i keď nemotorového vozidla.

Ohľadom námietky žalobcu týkajúcej sa nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uvádza, že so závermi krajského súdu sa stotožňuje, keď tento v dôvodoch napadnutého rozsudku správne ustálil, že správne orgány si zadovážili dostatok podkladov pre rozhodnutie a súčasne, že pri hodnotení vykonaných dôkazov správne orgány postupovali podľa zásad logického myslenia a v súlade s pravidlom zakotveným v § 34 ods. 4 Správneho poriadku.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (§ 34 ods. 2 citovaného zákona).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (§ 34 ods. 3 citovaného zákona).

Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu (§ 34 ods. 4 citovaného zákona).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 citovaného zákona).

Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa odvolacieho súdu správne orgány postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami Správneho poriadku a vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o porušení zákonnej povinnosti žalobcom, ktoré je kvalifikované ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu, ktorým žalobu zamietol považuje za vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc. v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská